

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

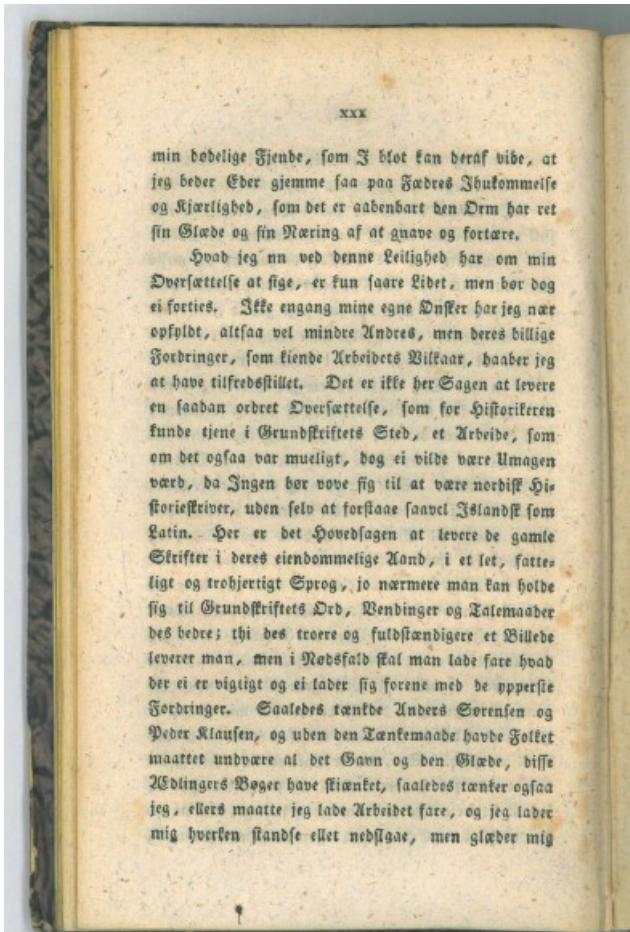
Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXX. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm750/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

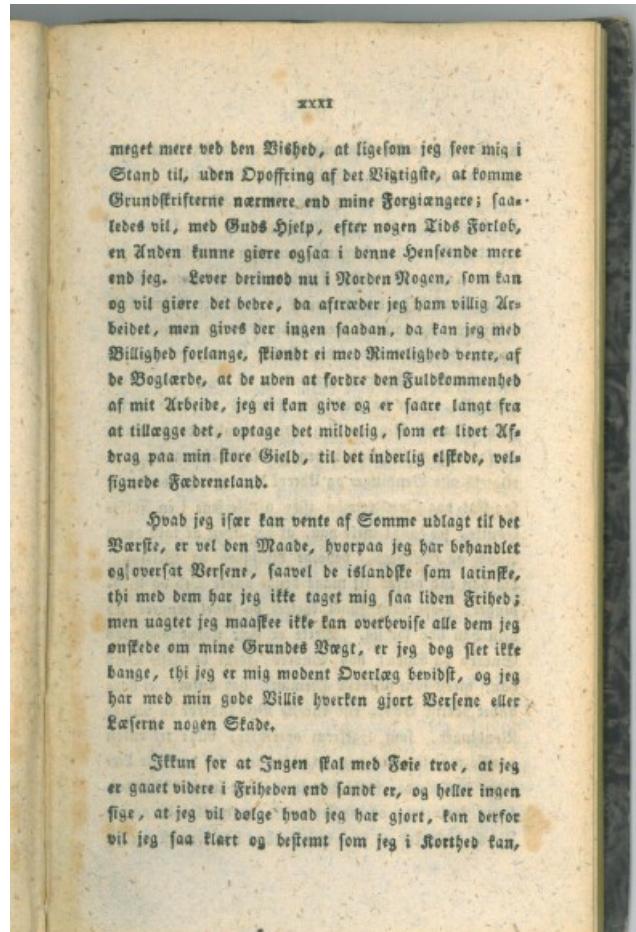
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

min bodelige Fjende, som I blot kan deraf vide, at jeg beder Eder gemme saa paa Hædres Hukommelse og Kjærlighed, som det er aabenbart den Dem har ret sin Glæde og sin Mæring af at gnave og fortære.

Hvad jeg nu ved denne Lejlighed har om min Oversættelse at sige, er kun saare Libet, men bor dog ei fortæsse. Ikke engang mine egne Ønsker har jeg nære opføldt, altsaa vel mindre Anders, men deres billige Hærdninger, som kiende Arbeiders Vilkaar, harber jeg at have tilfredsstillet. Det er ikke her Sagen at levere en saadan ordret Oversættelse, som for Historikeren funde tjenie i Grundstiftets Sted, et Arbeide, som om det ogsaa var muligt, dog ei vilde være Unagten værd, da Ingen bor vove sig til at være nordisk Historieskriver, uden selv at fortælles saavel Islandst som Latin. Her er det Hovedsagen at levere de gamle Skrifter i deres eindommelige Aond, i et set, satteligt og trohjertigt Sprog, jo nærmere man kan holde sig til Grundstiftets Ord, Vendinger og Talemaader des bedre; thi des troere og fuldstændigere et Billedet leverer man, men i Nobsfald skal man lade fare hvad der ei er vigtigt og ei lader sig forene med de uppersie Hærdninger. Saaledes, tænkle Anders Sørensen og Peder Klausen, og uden den Tænkemaade havde Folket maatte undvære al det Gavn og den Glæde, disse Edtingers Vøger have stanket, saaledes tænker ogsaa jeg, ellers maatte jeg lade Arbeidet fare, og jeg lader mig hverken standse eller nedslag, men glæder mig

meget mere ved den Bisched, at ligesom jeg ført mig i Stand til, uden Opoffring af det Vigtigste, at komme Grundstiftsterne nærmere end mine Forgiængere; saaledes vil, med Guds Hjælp, efter nogen Tids Fortid, en Anden kunne gjøre ogsaa i denne Henseende mere end jeg. Lover derimod nu i Norden Nogen, som kan og vil gjøre det bedre, da astrarer jeg ham viliig Uebedet, men gives der ingen saadan, da kan jeg med Billighed forlange, flont ei med Rimelighed vente, af de Boglærd, at de uden at forde den Fuldkommenhed af mit Arbeide, jeg ei kan give og er saare langt fra at tillegge det, optage det mildelig, som et lidet Udrag paa min store Gield, til det inderlig elskede, velsignede Hæderland.

Hvad jeg især kan vente af Somme udlagt til det Værtie, er vel den Maade, hvorpaa jeg har behandlet og oversat Versene, saavel de islandiske som latinske, thi med dem har jeg ikke taget mig saa lidet Frihed; men uagtet jeg maastee ikke kan overbevise alle dem jeg ønskede om mine Grundes Vægt, er jeg dog slet ikke bange, thi jeg er mig modent Overlagt beridst, og jeg har med min gode Willie hverken gjort Versene eller Loserne nogen Skade.

Ikkun for at Ingen skal med Føle tros, at jeg er gaar et videre i Friheden end sandt er, og heller ingen sige, at jeg vil dolge hvad jeg har gjort, kan derfor vil jeg saa klart og bestemt som jeg i Northed kan,

